

ראיתי את הרמאויות שבענף השידוכים! מגלה פול גרינוולד, הנאשם עכשיו בגניבה ממישרד של שידוכים, ושהורשע השבוע באונס

עסקי

השידוכים

שול פול גרינוולד

ראיתי איך כל העניין פועל, כאשר הזמין אותי דויד גל, בעל מישרד רעים, להיות נוכח בשיחה עם קבוצת אלמנות, והציג אותי כאדם שלמד פסיכולוגיה בארצות-הברית, כך סיפר פול גרינוולד, בעל אג'נטי השירות אודליה, מעל דוכה העדים השבוע.

גרינוולד נאשם כי בשנת 1978 הציג עצמו לפני גל, מנהל מישרד השידוכים רעים, כמי שעומד להביא אג'נטי שידור ולפתוח תוכנית טלוויזיה יחד עם מישרד רעים, הוא התייחס לשידור עם כעל המישרד וזכה באמונו.

כאשר יצא גל אחרי כמה חודשים לשרות-מילואים, נטל בתחבולה כרטיסי סיות ופרטים אישיים של לקוחות רעים ועשה בהם שימוש פרטי.

חודש אחרי שלקח את הפרטים מרעים, פתח גרינוולד עצמו מישרד שידוכים בשם תיבת נוח, ברחוב יהודה הלוי בתל-אביב, וכיסס אותו על לקוחות חזות שגנב ממישרדו של גל.

כמישפט, הנמשך השבוע, עלה גרינוולד על דוכה-עדים כדי למסור את גירסתו לאישום. גרינוולד, המופיע ללא סניגור, הכין היטב את גירסתו. הוא סיפר לשופט יורם גלן כי היה זה דווקא גל שלחץ עליו להיכנס כשותף למישרד, כדי להבטיח לעצמו את הריסומות הייחודיות בתכנית הטלוויזיה. להלן גירסתו המלאה של גרינוולד:

גל סיפר לי שכל משרד-השידוכים מספרים שיש להם פסיכולוג וגרפולוג, אבל זה לא נכון. הוא אמר לי שהוא מציג את עצמו כאחד שלמד גרפולוגיה ולא כגרפולוג, והציע להציג אותי כאחד שלמד פסיכולוגיה, ולא כפסיכולוג, כך חשב להתחמק מציפורני החוק. אני לא הסכמתי, ואמרתי לו שאני מעדיף שהוא יציג אותי כשותף חרש.

אבל כבר באותו ערב הוא העמיד אותי בפני עובדה מוגמרת. הגיעה למישרד קבוצה של אלמנות מכפר סבא, שכראשן עמדה אלמנה צעירה ועליזה, אחר כך התברר לי שהיא נערת-ייצוג של המישרד.

ככל המישרד-השידוכים היו נערי ייצוג ונערות-ייצוג. אלה היו אנשים ולקבלו שרות חינוך מהמישרד ומפקחים גם קיבלו כסף, הבחורים היו מפיצויות אקדמיים, נאים, וכאלה שנראו כמו חתנים מבוקשים. נערות הייצוג היו צריכות בעיקר הופעת-פגוש, כל נרשם חדש היה בתחלה פוגש את אנשי-הייצוג של המישרד, שהיו גורמים לו לחשוב שיש למישרד מלאי עשיר של משודכים, ורק אחרי שגנמרו אנשי-הייצוג היו מתחילים להעביר לו שורה ארוכה של בררה, עד שבסוף הוא היה מתעייף ומתייאש ומפסיק לקבוע פגישות דרך המישרד. אז הוא היה הופך להיות אחד מהמוקד פאים של המישרד.

לילה בכפר-סבא

בפגישת עם האלמנות של כפר-סבא, גל הציג אותי כאחד שלמד פסיכולוגיה בארצות-הברית. יכולתי להכחיש, אבל זה היה מעמיד את גל במצב לא נוח, אז שתקתי. הוא סיפר לנשים כל מיני דברים על המישרד והציג את הנושא כאילו בטוח שכולן תמצאנה חתנים דרך המישרד. הבחורות המשיכות האלה באמת האמינו שהוא גרפולוג ואני פסיכולוג, ושיש אלפי נרשמים ומיבחר עשיר ומגוון. הן נרשמו כבר באותו ערב ושלמו כסף טוב. האמת היא, שגם אותי הוא שיכנע בדבריו.

במהלך השיחה יצא גל החוצה עם נערת-הייצוג, וחזר אחר כך לחדר וביקש ממני לצאת. הוא שאל אותי אם אני מוכן ללכת לישון בכפר-סבא. הוא אמר לי שמצאתי חן בעיניה של

לא היה איכפת לי לא לגלות לה, אבל היא חשדה. אז אנחנו תמיד התחמקנו ממנה וענינו לה תשובות מעורפלות. כך קבלתי יחס של שותף, כלי להכריז על כך.

לרמות כל הזמן

שבוץ לפני שגל יצא למילואים, כאוקטובר 1978, הוא גילה לי שיש לו בעיות כלכליות, שעליהן לא ידעתי מקודם. הוא אמר שהוא חייב למישרד-פירסום מסויים סכום של 30 אלף לירות, שהיו אז סכום גדול. הוא אמר שעוד מעט הצ'קים שנתן יתחילו להגיע לבנק, ולא יהיה להם כיסוי.

זכן הוא הציע שנכנס לחשבון הבנק רק את הצ'קים שנקבל מלקוחות, את הכסף המוזמן אמר לי לתת לו כל ערב. הוא רצה ללכת עם הסכומים האלה ולפרות את הצ'קים ממישרד-הפירסום. הוא ידע שאם נפקיד את כל הכספים בחשבון הבנק, הם ייכלעו כאובר-דראפט של המישרד, ואז יהיו בעיות עם מישרד-הפירסום.

באותו זמן התחלתי לעבוד על פרויקט השיקופיות. אחרי שהיכרתי את המישרד ואת הלקוחות, ראיתי שכולם ממורמרים. אנשים חשבו שמוליכים אותם שולל. היו נשים אקדמאיות ששלחו להן גברים שלא גמרו ארבע כיתות, ונוסף על כך היו קרחים או פיסחים. חשבתי שצריך למצוא פנטז כדי להוציא מהקופאון את המוצלחים שבין הרשומים. ראיתי שהיו בכרטיסיות לפחות 150 או 200 כאלה.

הרעיון שלי היה להפוך את היוצרות בענף-השידוכים. עד אז, כל מי שהלך למישרד-שידוכים היתה לו מנטליות של: "בואו נתבייש בזה שאנו רשומים". הכל היה סודי, ואני אמרתי שיש צורך לשבור את המסורת הזו. אין חובה לשמור על סודיות ואין צורך להתבייש. בישי צייתי שהאנשים יהיו מוכנים שכל העולם יירע, והתברר שצדקתי. על רקע זה נולד נושא השיקופיות. הצעתי שכל אחד שמסכים, יצטלם בשיקופית ערכנית, שתראה אותו כפי שהוא בחיים. כל מי שמגיע למישרד רואה את השיקופיות, ומחליט עם מי מהמצולמים הוא רוצה להיפגש. בשלב של הצגת השיקופיות הרואה איננו יודע עדיין כל פרט על המצולמים. רק אחרי שהוא בוחר את אלה הנראים לו מבחינה פיסית, הוא מקבל את יתר הפרטים עליהם.

אז מזמינים את המצולמים שנחר ומראים להם את השיקופית שלו. אם הם מסכימים להיפגש, יוזמים את הפגישת. כך חוסכים לאנשים הרבה פגישות בלתי-נחוצות והרבה מפד נפש.

כדי להגדיל את חוג הלקוחות, חשבתי להזמין מרשימת המוקפאים את ה-200 שנראו לי מוצלחים. ידעתי שאחרי התיסכולים שעברו במישרד הם לא יסכימו לשלם דמי חידוש הרשמה, ולכן אמרתי לגל שכסף לא יהיה לו מה להתחלה, אבל הם ישלמו כל אחד את ההוצאות שנדרשו כדי להתחיל את תוכנית-השיקופיות.

הרעיון מצא חן בעיניו של גל, כי יהיה לו מה להציג במישרד. גם בינה אמרה שנמאס לה לרמות את האנשים כל הזמן.

זה לא שגל ובינה היו רמאים, זו פשוט היתה הנטליות של מישרד-השידוכים. ופיתאום הם ראו רעיון חדש, שיכול לרענן את המישרד, ובטוחה רחוק גם יכול להכניס כסף.

עם גל באן עדותו הראשית של פול גרינוולד. בשבוע הבא תחקור אותו התובעת, רות דויד, חקירה-נגדית כדי לברר מה האמת על עיסקיה-שידוכים של גריניוולד. **אילנה אלון**

במדינה

בריאות

סעודה לפני הצום

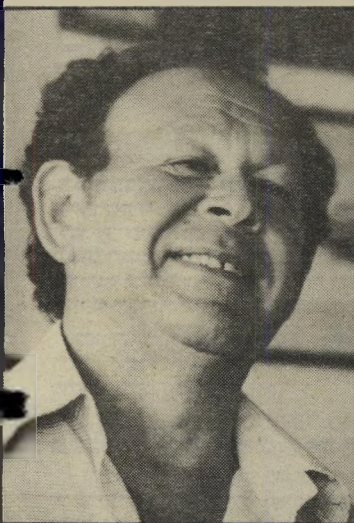
שר לרוגמה ומיליונר לתמיכה

שר-הבריאות מוטה גור אינו מעשן, ותומך בהתלהבות בפעילות האגודה למניעת-העישון. ביום הכינוס של האגודה, בשבוע שעבר, הוא היה מאוד עסוק, אבל עשה את כל המאמצים להגיע.

גור הגיע למלון שרתון בתל-אביב עם פמליה של ארבעה מלוויים: יועצו, אבנר רגב, רוברט, שמואל אלגרבלי, ראש-לישכתו, רחל פופוביץ' ונהגו, חיים מוצפי. רחל וחיים הם מעשנים כבדים, שמואל מעשן מעט ואבנר אינו מעשן.

לפני שנכנסו למלון, הציתו שלושת המעשנים סיגריה. הרובר חובש-הכיפה קרא לזה "סעודה מפסקת לפני הצום". מאז שגור נכנס לתפקידו, סוכם עם אנשי הצוות הקרוב אליו שאין מעשנים במכוניתו. בישיבות הממשלה סיר כל גור בשקט, אבל כאשר מישוה נכנס לחדרו ורוצה לעשן, מבקש ממנו גור בנימוס: אם לא קשה לך, אל תעשן בבקשה. על השולחן מוצבת מאפרה, אבל היא כמעט שאיננה בשימוש.

חדרים ללא עשן. אמר גור בכינוס: "אני לא יודע אם בימים אלה, של מתיחות ביטחונית וכלכלית, אפשר לדרוש מאנשים להפסיק לעשן, אבל מישרד ייתן קדימה חרמ-שמעית למערכה נגד עישון." בהמשך גילה גור שיש לו בעיה בבית — אשתו, ריטה, מעשנת שתי חפיסות ביום. "זה אסון!" צעק לו מישוה מבאיה-הכינוס. אילו

שר גור

האשה כן, הילדים לא

היית מכיר אותה, לא היית אומר שזה אסון, ענה מוטה. "היית קונה אותה כמו שהיא".

אבל ארבעת ילדיהם של ריטה ומוטה גור אינם מעשנים.

את האולם לכינוס נידב מלון שרתון, בצירוף כיבוד: סנדוויצ'ים קטנים, עוגות, קפה, שתיה קלה ופופיץ. המנהל הכללי של מלונות שרתון בארץ פר שלסטרומ, ומנהל המלון בתל-אביב, סמי סספורטס, אינם מעשנים, ומעוניינים לתמוך באגודה. בכניסה למיסערת המלון הוקצה שטח מיוחד ללא-מעשנים, והם מתכוונים להקצות בעתיד חדרים מיוחדים לאורחים שאינם סובלים עשן. זאת אחרי שנבוכו לדעת כי מיספר התיירים הלא-מעשנים הולך ורוב.

קרב בלי סיגריאות. האגודה למניעת העישון מונה יותר מ-2000 חברים. בין מייסדיה, לפני 13 שנה, היה פרופסור יצחק זמיר, המכהן כיום כיועץ המישפטי לממשלה. ומיר נגמל מעישון שנה קודם לכן, כיהן במשך תקופה ארוכה כיושב-ראש האגודה, והתפטר כאשר התמנה לתפקידו הנוכחי. הוא חשש מניגוד אינטרסים, הסכיר ד"ר טוביה לרר, רופא במיקצוע, היו"ר הנוכחי. הרי נאבקנו בכך